

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר הזקן

והנה גפן לפני (מ ט)

גפן נקראת כנסת ישראל שהיא כללות כל נשמות ישראל. והענבים הם ניצוצי נשמות שכל ניצוץ נקרא בשם ענב אחד כי בכל ניצוץ יש יין המשמח אלקים ואנשים' שהיא האהבה המסותרת לשמוח בה' והיא ירושה לנו מאבותינו אלא שהיא מסותרת מאד כמו יין הנטמן בענבים.

(תורה אור' פרשתנו לא א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ולא נודע כי באו אל קרבנה (מא כא)

כנסת ישראל בגלות היא בבחינת חלום בשינה כמו שכתוב "אני ישנה". ותוכן החלום הוא על דרך חלום פרעה כמו שכתוב "ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות ותבואנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה" - כך כנסת ישראל בגלות כל חכמתם האלקית תתבלע בטרתת הפרנסה וכהאי גוונא - והיה כלא היה.

(תורת חיים' פרשתנו פז ג)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ויבך . . ויתאפק ויאמר שימו לחם (מג ל-לא)

ויבך - רמז לבחינת 'רצוא' של הנשמה ליפרד מן הגוף. ויתאפק - רמז לבחינת 'שוב' להיות מושל ברוחו להשאר בגוף למלאות הכוונה העליונה ולעשות נחת רוח ליוצרו. ויאמר שימו לחם - עיקר השוב הוא בעסק התורה שנמשלה ללחם.

(אור התורה' ויקרא ח"ב אחרי ע' תקמז)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ויוסף . . הוא המשביר (מב ו)

מעלת יוסף היתה במה שעייב התבואה עד אשר יצטרכו לה. וכמו כן יובן בענין העכבה שמתעכב באצילות כי "היום לעשותם" דוקא אבל לא בעולם הבא ולכן העכבה דעכשו

הוא בכדי שיתגלה בעת אשר אז אי אפשר להמשיך. וכמשל מי שיש לו עושר מופלג והוא גנוז בתבה הגם כי אינו רואה אותו ואינו נושאו אתו בעת הילוכו מכל מקום הוא ישנו וכמו כן כל ההמשכות שממשיכים על ידי התורה ומצות ישנם גם עכשו רק שהם גנוזים באצילות ולעתיד לבא יתגלה למטה. וזהו על דרך מה שכתוב "ויוסף הוא המשביר" שעייב זה הוא גם כן לטובה.

(ספר המאמרים' תרכ"ט ע' רכט)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

כללות הבירורים של יוסף היה ב"ב שנה שהיה בבית האסורים דמה שנקצב הוא עשר שנים שהן נגד קומת האדם בעשר ספירות ושתי שנים הנוספים הוא כי יש סוד שרש וסוד תוספת דתוספתו של הקב"ה מרובה על העיקר ונגד זה היו השתי שנים.

(ספר המאמרים' עטר"ת ע' קנט)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

על פיך ישק כל עמי (מא מ)

הגם שיוסף היה מלך במצרים ד"על פיך ישק כל עמי" היה בעת ההיא מרכבה ממש לאלקות. וזהו מפני שהיה למטה במדרגת האצילות כמו למעלה.

(ספר המאמרים' קונטרסים' ע' 920)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שם הפרשה - "מקץ" - קשור עם "קץ הימים" סוף הגלות (כל לשון קץ סוף הוא) ו"קץ הימים" התחלת הגאולה ("יש מקץ שהוא תחלה").

ויש לומר ששני הענינים ד"קץ הימים" ו"קץ הימים" סוף הגלות והתחלת הגאולה קשורים עם שני הענינים-טעמים בגילוי השמן שבתורה בדורות האחרונים התגברות החשך וההתקרבות לביאת המשיח - שהתגברות החושך קשורה עם סוף הגלות ("קץ הימים") וההתקרבות לביאת המשיח קשורה עם התחלת הגאולה ("קץ הימים").

(ספר השיחות' ה'תשנ"ב ע' 202)